

des som der er åbnet mulighed for i trakta-
ten.

Der må i øvrigt henvises til, at denne trak-
tat i ret høj grad er ved at miste sin betyd-
ning for Danmark, efter at Patentdirektoratet
er slået ind på den praksis at udskyde be-
handling af udenlandske prioritetsansøgning-
er, til de fremmede nyhedsrapporter forelig-
ger.

Der er således, med ovennævnte forbehold
overfor Kapitel II, intet, der specielt taler
imod ratifikation, men heller ikke meget for.

§ 4, stk. 2, omhandler også to konventio-
ner, både »Europapatentet« og »fællesmar-
kedspatentet«, ihvordet det næppe kan for-
ventes, at de træder i kraft samtidig.

For det store antal af danske ansøgere er
der ingen fordele af betydning at opnå ved
ratifikation af konventionen om »Europapa-
tent«.

Der er mulighed for nogen aflasting af
vort Patentdirektorat, men hvis denne aflast-
ning medfører reduceret personale, så vil den
dermed følgende reduktion af sagkundskaba-
ens alsidighed være til ubodelig skade for
alle danske ansøgere og måske endnu mere
for den danske industri, som søger hjælp og
vejledning hos denne sagkundskab.

Indførelse af »Europapatent« vil være di-
rekte skadelig for de allerfleste danske ansø-
gere ved at påføre unødige udgifter, for det
er kun et lille antal danske ansøgninger, som
fører til patentering uden for Danmark, og
de kendes normalt ikke på forhånd.

Indførelse af »Europapatent« vil kunne
føre til væsentlig forøgelse af antallet af dan-
ske patenter, set som »hindringer« for dansk
industri. Vi har i forvejen en unaturlig over-
vægt af udenlandske ansøgninger, ca. 87 pct.,
og endnu større overvægt i udstedte patenter,
da de udenlandske ansøgninger normalt er
prioritetsansøgninger, om hvilke man allere-
de ved en del om deres patentbarhed.

Hvad angår ratifikation af konventionen
om »fællesmarkedspatent« vil det være til
stor skade for alle parter i Danmark.

Der må i denne forbindelse især gøres op-
mærksom på, at de overgangsbestemmelser,
som blev indført under Luxembourgkonfe-
rencen, og som afbøder de værste skavanker,
ikke er i overensstemmelse med kommissio-
nens ønsker eller med den domspraksis, som
har udviklet sig ved domstolen i Luxem-
bourg. De må derfor tages med forsigtighed,

idet de måske ikke har gyldighed, jævnfør
bestemmelserne i konventionens artikel 93.

De vigtigste indvendinger imod »fælles-
markedspatentet« set fra opfinderens og an-
søgerens side er 1) Kravet om »alt eller in-
tet«, 2) De deraf flydende meget store udgif-
ter.

Det foreslås, at § 4, stk. 2, udgår af lovfor-
slaget.

Det er med stor beklagelse, at man må
konstatere, at lovudkastet ikke til fulde be-
nytter sig af de rettigheder, som ligger i arti-
kel 88 af konventionen om det Europæiske
Patent for Fællesmarkedet. Selv om det me-
get må frarådes, at denne konvention ratifi-
ceres, bør det understreges, at Danmark bør
drage fordel af alle de muligheder, der fin-
des, til at bevare et patentvæsen, som har
mulighed for at fungere tilfredsstillende, og
dertil hører, at det er et patentvæsen baseret
på det danske sprog, som generelt forstås af
de mennesker, som skal holde sig patenternes
bestemmelser efterrettelig.

På samme måde må det være en forudsæt-
ning, at ethvert tvivlsspørgsmål om et patent
med gyldighed for Danmark kan afgøres in-
denfor Danmarks grænser, hvilket forudsæt-
ter, at man i størst mulig udstrækning benyt-
ter sig af de forbehold, som Artikel 90 af
konventionen åbner adgang til. Det er des-
værre heller ikke sket i lovudkastet.

Endelig gøres der opmærksom på, at kon-
ventionens Artikel 93 de facto annullerer
størstedelen af de meget vigtige undtagelses-
bestemmelser, som er en forudsætning for at
dette patentsystem overhovedet kan bringes
til at fungere i Danmark. Alene tilstedeværel-
sen af Artikel 93 burde gøre det umuligt at
ratificere denne konvention.

Med hensyn til § 4, stk. 3, må der gøres
opmærksom på, at der her tales om afgivelse
af suverænitet. Lovens vedtagelse må derfor
kræve fire-femtedele majoritet eller folkeaf-
stemning.

Der må endvidere gøres opmærksom på,
at udeladelse af dette stykke ikke ændrer ved
dette forhold. Det kræver bortfald af stk. 2
også samt det i bemærkningerne til stykke 1
nævnte forbehold over for Kapitel II.

§ 4, stk. 4, bør bortfalde sammen med stk.
2, og som følge deraf.

DaFFO må som konklusion fastslå, at der
ikke vil ske nogen skade, om lovforslaget
som helhed bortfalder. DaFFO må insistere